

INTEGRUOTOS LIETUVIŲ KALBOS IR TEATRO PAMOKOS 1D KLASĖJE REFLEKSIJOS APRAŠAS

Pamokos tema: „Ropė – pagalba ir draugiškumas“.

Pamokos data: 2025 m. balandžio 11 d.

Mokytoja: Ilona Dvarionienė

Pamokos tikslai:

1. **Lietuvių kalba:** Skatinti pirmokus pasitelkiant lietuvių kalbos veiklas (klausymą, skaitymą, kalbėjimą) įsisavinti pasakos „Ropė“ siužetą, ugdyti kalbinius gebėjimus ir gebėjimą reikšti mintis žodžiu, lavinant supratimą apie pagalbos ir draugiškumo svarbą.
2. **Teatras:** Skatinti pirmokus pasitelkiant teatrinę raišką (judesį, mimiką, balsą) suprasti pasakos "Ropė" vertybes: draugiškumą, bendradarbiavimą ir pagalbą, lavinant emocinį intelektą bei kalbinius gebėjimus.

Pamokos uždaviniai:

1. Perskaityti ir suprasti pasakos "Ropė" siužetą.
2. Sukurti inscenizaciją su paprastais teatriniais elementais.
3. Dirbti grupėse, susitarti dėl veikėjų sekos ir scenos eigos.
4. Reflektuoti, kaip pasakos veikėjai padėjo vieni kitiems ir ką reiškia draugiškumas.

Pamokos eiga

1. Įžanga (5 minutės):

- **Veikla:** Trumpa diskusija: "Kada padėjote draugui? Kaip jautėtės?". Trumpa įžanga apie pasaką „Ropė“ – ne apie daržovę, o apie pagalbą. Supažindinama su dienos tikslu.
- **Tikslas:** sužadinti vaikų susidomėjimą.

2. Pasakos skaitymas ir analizė (15 minučių):

- **Veikla:** Mokytojas skaito pasaką "Ropė", vaikai seka veikėjus, įvardija juos pagal eiliškumą. Aptariama kuo ypatinga ši pasaka, kodėl ropė neišsirovė vienam, kuo padėjo paskutinis veikėjas?
- **Tikslas:** Ugdyti mokinių gebėjimą analizuoti literatūrinę medžiagą ir suprasti pasakos struktūrą.

3. Vaidybinė veikla (20 minučių):

- **Veikla:** Grupės susikuria veikėjų vaidmenis. Vaidina ropės traukimo situaciją. Pasitelkiama mimika, garsai, improvizacija. Naudojame papildomas detales – virvę, kepurę, ausytes, uodegą, skarelę.
- **Tikslas:** Skatinti mokinius pasitikėti savo kūrybiniais gebėjimais ir lavinti bendravimo įgūdžius.

4. Refleksija ir užbaigimas (5 minutės):

- **Veikla:** Aptariame, vaikai atsako: "Kaip jautėsi tavo veikėjas?", "Ką supratai apie pagalbą?", "Ar be mažųjų pagalbininkų būtų pavykę?"
- **Tikslas:** Skatinti mokinius analizuoti ir reflektuoti apie savo patirtį, kad geriau suvoktų pasakos ir teatro ryšį.

Taikyti mokymo metodai ir priemonės

- Pasakos skaitymas
- Kūrybinė raiška: mimika, judesiai, pasikartojanti kalba.
- Teatro metodai: Kūrybiškas vaidinimas, kūno kalba, judesiai, veido išraiškos.
- Grupinis darbas: Mokiniai dirba komandose, kad inscenizuotų konkrečią sceną.

Stiprybės (kas pavyko gerai?)

1. **Kūrybiškumas ir saviraiška:** Mokiniai noriai įsitraukė į vaidybą, kūrė unikalius personažų pasirodymus, naudojo savo balsus, judesius ir net pasiūlė papildomų frazių ar veiksmų. Tai leido jiems ne tik atkurti pasaką, bet ir interpretuoti ją savaip, pasireiškiant saviraiškai.
2. **Integracija su kitais mokomaisiais dalykais:** Lietuvių kalbos žinios (skaitymas, sakinių kūrimas, veikėjų analizė) natūraliai perėjo į veiklą teatre. Mokiniai taikė žodyną ir supratimą praktiškai, o teatro priemonės leido geriau įsisavinti temą apie draugiškumą ir bendradarbiavimą.
Interaktyvumas ir emocinė raiška: Teatrinė veikla paskatino vaikus išreikšti emocijas: nuo nusivylimo (kai nepavyksta ištraukti ropės) iki džiaugsmo (kai visi kartu pasiekia tikslą). Buvo daug juoko, įsitraukimo ir gyvo bendravimo – tai stiprino klasės bendruomeniškumą.
3. **Teatro terapija:** Dauguma mokinių į vaidinimą įsijautė su entuziazmu. Net tylesni mokiniai aktyviau reagavo, kai galėjo būti grupės dalimi – judėti ar garsais papildyti veiksmą. Tai padėjo jiems įsitraukti neformaliai, be spaudimo kalbėti garsiai.

Silpnybės (kokie iššūkiai kilo?)

1. **Mokinių drovumas ir atsargumas:** Nors dauguma mokinių noriai vaidino, keli vaikai jautėsi nedrąsiai prieš klasę ir vengė aktyvesnių vaidmenų. Kai kurie sutiko dalyvauti tik kaip „ropė“ arba stovėdami grandinėje, bet nevaidindami žodžiu. Reikėjo padrąsinti, leisti rinktis mažiau viešas užduotis, pavyzdžiui, judesių ar garsų kūrimą.
2. **Laiko valdymas:** Kūrybinė dalis – inscenizacijų pasiruošimas ir pasirodymas – pareikalavo daugiau laiko nei planuota. Grupės norėjo repetuoti ilgiau, o tai sutrumpino refleksijai skirtą laiką. Ateityje būtų naudinga geriau suplanuoti pasirodymų seką arba pasiruošimui skirti daugiau minučių.

Galimybės (ką būtų galima išplėtoti, tobulinti?)

1. **Papildomas laikas vaidinimui:** Repeticijų organizavimas po pamokų ar pertraukų metu, kad mokiniai jaustųsi labiau pasitikintys savimi. Įtraukti vaidybos žaidimus ar improvizacijas į kasdienes veiklas, kad mokiniai natūraliai lavintų aktorinius gebėjimus.
2. **Dėmesys droviems mokiniams:** Mažesnių grupių vaidinimai, kad drovūs mokiniai jaustųsi saugiau ir drąsiau išreikštų save. Teigiamas grįžtamasis ryšys ir padrąšinimas, padedantis įveikti scenos baimę.
3. **Skirtingų vaidmenų pasirinkimas pagal gebėjimus:** Supažindinimas su įvairiais vaidmenimis: pagrindiniai, antraeiliai, pasakotojo, foniniai – kad kiekvienas rastų savo vietą pagal gebėjimus ir norus. Galimybė keistis vaidmenimis per repeticijų laikotarpį – skatina lankstumą ir suteikia galimybę mokiniams išbandyti save įvairiuose vaidmenyse.

Grėsmės (kokie veiksniai galėtų trukdyti ateityje?)

1. **Mokinių drovumas ir atsargumas:** Gali stabdyti aktyvų įsitraukimą, ypač scenoje ar grupiniuose darbuose. Drovūs mokiniai gali nenorėti priimti pagrindinių vaidmenų ar viešai kalbėti.
2. **Laiko trūkumas:** Nepakanka laiko pasiruošimui, repetavimui, aptarimui, ypač integruojant į ugdymo procesą. Mokinių užimtumas po pamokų gali trukdyti papildomoms veikloms.
3. **Įvairūs mokinių gebėjimai:** Skirtingi gebėjimai gali sukelti nelygiavertį įsitraukimą – stipresni mokiniai gali dominuoti, o silpnesni – pasimesti. Skirtumai gali lemti nelygų darbo tempą ir kokybę. Reikėtų diferencijuoti užduotis, skirti individualius vaidmenis pagal stiprybes, skatinti komandinius sprendimus.
4. **Ribotas techninis pasirengimas:** Trūksta įrangos (pvz., apšvietimo, garso aparatūros, kostiumų).

5. **Nesugebėjimas įvertinti ir reflektuoti:** Trūkstant refleksijos, neatskleidžiami vidiniai mokymosi rezultatai: emocinis augimas, komandinio darbo patirtis, savivertės stiprėjimas. Gali būti sunku įvardyti, kas sekėsi, o ką reikėtų tobulinti, todėl nekyla mokymosi motyvacija.

Įtraukusis ugdymas pamokoje

1. Mokiniai, turintys individualių ugdymosi poreikių, dalyvavo pamokoje:

☒ Taip ☐ Ne ☐ Netaikoma

2. Kaip pamoka buvo pritaikyta visiems mokiniams (diferencijavimas, pasirinkimo galimybės, vizualinės priemonės, pagalba grupėse ir pan.):

Diferencijavimas pagal gebėjimus: mokiniams buvo siūlomi vaidmenys ir užduotys, atitinkančios jų pasitikėjimą savimi, gebėjimus ir patirtį – vieni atliko pagrindinius vaidmenis, kiti pasirinko antraplanius.

Pasirinkimo galimybės: mokiniai galėjo rinktis, ar nori vaidinti, ar kitaip prisidėti prie pasirodymo. Tai leido kiekvienam įsitraukti pagal savo stipriąsias puses.

Pagalba grupėse: dirbant grupėmis, stipresni mokiniai padėjo silpnesniems, vyko bendradarbiavimas ir vienas kito palaikymas. Mokytojas aktyviai stebėjo ir teikė individualizuotą pagalbą ten, kur jos reikėjo.

3. Ar visi mokiniai įsitraukė į pamokos darbą:

Dauguma mokinių aktyviai dalyvavo, rodė susidomėjimą veikla ir noriai atliko jiems paskirtus ar pasirinktus vaidmenis. Grupinis darbas ir bendra atsakomybė už galutinį rezultatą skatino bendradarbiavimą, todėl net tie, kurie iš pradžių buvo neaktyvūs, palaipsniui įsitraukė į procesą. Mokytojas stebėjo ir aktyviai skatino mokinių įsitraukimą, siūlydamas papildomas užduotis ar padaršinimą tiems, kurie buvo mažiau įsitraukę.

Mokinių refleksija

- Kaip mokiniai jautėsi pamokoje?

Dauguma mokinių jautėsi saugiai ir įsitraukę – tai atsispindėjo jų aktyviame dalyvavime, šypsenose bei noru bendradarbiauti. Grupinis darbas sukūrė bendrumo jausmą, mokiniai vieni kitus palaikė, girdėjo padaršinimų bei sulaukė pagalbos iš bendraamžių. Po veiklos mokiniai išreiškė pasitenkinimą, džiaugėsi rezultatu ir noru tokias veiklas kartoti.

- Ką naujo sužinojo / išmoko?

Mokiniai suprato, kad kiekvienas komandos narys yra svarbus – net mažiausias veikėjas gali pakeisti viską. Išmoko, kaip bendradarbiavimas ir draugiškumas padeda įveikti sunkumus – kaip ir

pasakoje, taip ir jų vaidinimuose. Susipažino su teatro išraiškos būdais: mimika, kūno kalba, balsu perteikė veikėjų emocijas ir nuotaikas.

Pamokos įvertinimas

- Kurie konkretūs tikslai buvo pasiekti? Ar buvo pasiekti visi pamokos uždaviniai?
Visi suplanuoti tikslai ir išsikelti uždaviniai buvo pasiekti. Mokiniai suprato, kaip pasakos veikėjai bendradarbiavo, įvardijo pagalbos svarbą ir gebėjo ją išreikšti teatrinėmis priemonėmis. Buvo pasiekti visi pamokos uždaviniai – nuo pasakos analizės iki inscenizacijos ir refleksijos.
- Kaip pavyko mokiniams dirbti? Kokie buvo mokinių darbo rezultatai?
Mokiniai aktyviai įsitraukė į grupinį darbą, dalijosi atsakomybėmis, drąsiai vaidino. Dauguma mokinių noriai reflektavo savo patirtį.
- Ar pavyko dalykų integracija?
Dalykų integracija pavyko sklandžiai – kalbinė veikla natūraliai perėjo į teatrinę raišką. Mokiniai taikė lietuvių kalbos žodyną vaidybos metu, o teatrinė veikla padėjo giliau įprasminti pasakos vertybes. Taip sustiprintas tiek kalbinis, tiek emocinis mokymasis.